

चर्मनिस्त्रावणे तत्प्रकारादिकं चरकेणाभिहितं यथा
 “व्यतः खेदाः प्रच्यन्ते यैर्यथावत् प्रयोजिताः । खेद-
 साध्यः प्रशास्यन्ति गदा वातकफात्मकाः । खेदपूर्वं
 प्रयुक्तेन खेदेनावर्जितेऽग्निने । पुरीषमूत्ररेतांसि न
 सञ्जन्ति कथञ्चन । शुष्काण्यपि हि काष्ठानि खेदं
 खेदोपपादनैः । गमयन्ति यथान्यायं किं पुनर्जीवतो
 नरान् । रोगक्षुब्धाधितापेक्षोनात्युष्णोऽतिशुद्धं च ।
 द्रव्यवान् कल्पितो देशे सुदः कार्यकरो मतः । व्याधौ
 शीते शरीरे च महान् सुदो महामले । दुर्बले दुर्बलः
 सुदो मध्यमे मध्यमो हितः । वातस्त्रेऽग्नि वाते वा
 कफे वा सुद इष्यते । क्षिप्रवृत्तस्तथा क्षिप्रवृत्तवृत्त-
 युपकल्पितः । आमाशयगते वाते कफे पक्वाशयाग्निने ।
 वृत्तपूर्वं हितः सुदः खेदपूर्वस्तथैव च । वृषणो
 हृदयं वृषी सुदयेन सुदुनेव वा । मध्यमं वृत्तयौ
 श्रेष्ठमङ्गावयवमित्तः । सुशुद्धैर्नक्तैः पित्त्या गांधूमाना-
 मथापि वा । पद्मोत्पलपद्माशैवां सुदः संवृत्य चक्षुषी ।
 सुक्तावलीभिः शीताभिः शीतलैर्भाजनैरपि । जकार्द-
 र्जकैर्हृत्तैः सिद्धतो हृदयं स्पृशेत् । शीतमूलव्युप-
 रमे स्तम्भगौरवनिग्रहे । सङ्गाते मार्दवे खेदे खेदनाद्
 विरतिर्भता । पित्तप्रकोपो मूर्च्छां च शरीरसदनं तृषा ।
 दाहः खेदाद्गदोर्बल्यमतिक्षिप्रवृत्त लक्षणम् । उक्त-
 स्तस्त्राश्रित्ये यो यैश्चित्तः सर्वथो विधिः । सोऽति-
 सिद्धस्य कर्त्तव्यो मधुरः क्षिप्रघोतकः । कषायमद्य-
 निखानां गर्भिण्या रक्तपित्तानाम् । पित्तानां साति-
 शाराणां कृत्वाणां मधुमेऽहनाम् । विदग्धभ्रष्टनाडीनां
 विषमद्यविकारिण्याम् । आलानां नष्टसंज्ञानां स्थूलानां
 पित्तमेहिनाम् । तृषप्रतां क्षुधितानाञ्च क्रुद्धानां शोच-
 तामापि । कामल्युदरिण्याञ्चैव क्षतानामास्त्ररोगिण्याम् ।
 दुर्बलातिविशुष्काणामुपपक्षीणौजसां तथा । भिषक्त्तै-
 मिरिकाष्याञ्च न खेदभवतारयेत् । प्रतिग्याये च कासे
 च हिक्काश्वासिषलावणे । कर्त्तव्यं शिरःशुद्धे स्तरभेदे
 गलप्रहे । अर्दितैकाङ्गसर्वाङ्गपक्षाघाते विनामके । को-
 षानाहविबन्धेषु शुष्काघाते विजृम्भके । पार्श्वपृष्ठकटी-
 कुक्षिसंप्रहे गृध्रनीषु च । मूलवृत्ते महत्त्वे च सुष्क-
 योरङ्गमदके । पादोरुजातुजङ्घातिंसंप्रहे श्रयथावपि ।
 खलीषामेषु शीते च वेपथौ वातकण्टके । सङ्घो वायाम
 शुद्धेषु स्तम्भगौरवसुप्रिषु । सर्वाङ्गेषु विचारेषु खेदनं
 हितमुच्यते । तिलमाषकुलत्याम्बुवततैलाभिषोदनैः ।

पायसैः कशेरुमांसैः पित्तखेदं प्रयोजयेत् । गोखरोष्ट्र-
 वराहाश्वकङ्गिः सतृपैर्यवैः । सिकतापांशुपाषाणकरी-
 षायसपूटकैः । क्षुभिकान् खेदयेत् पूर्ववैतिकान् ससु-
 पाचरेत् । द्रव्याण्येतानि शस्यन्ते यथास्वं प्रस्तरेष्वपि ।
 भूदहेषु च जेताकेषुष्णगर्भदहेषु च । विधुमाङ्गारतमे-
 ष्वभ्यक्तः खिद्यति ना सुखम् । आस्यानूपोदकं मांसं
 पयोवस्तशिरस्तथा । वराहमध्यपित्तासृक्क्षे हवत्तिल-
 तण्डुलान् । इत्येतानि ससुत्काथ्य नाडीखेदं प्रयो-
 जयेत् । देशकालविभागज्ञो युक्तप्रमेक्षो भिषक्तमः ।
 वारणाष्टकैरशुशुभ्रसूत्रकसर्षपैः । वाधावंशकरझाक-
 पत्रैरशुनकस्य च । शोभाङ्गनकशेरीयमालतीसुरबा-
 र्जकैः । पत्रैरुत्काथ्य सखिलं नाडीखेदं प्रयोजयेत् ।
 भूतीकपञ्चमूलाभ्यां सुरया दधिबस्तुना । पत्रैरुत्काथ्य
 सखेहैर्नाडीखेदं प्रयोजयेत् । व्यतएव च निर्यूहाः
 प्रयोज्या जास्तकोष्टके । खेदनाथं घृतक्षीरतैलकोष्टांश्च
 कारयेत् । गोक्षुभ्रकलेखुर्भैर्यवानामस्तसंयुतैः । सखे-
 किण्वणवणैरुपनाहः प्रशस्यते । गन्धैः सुरायाः किट्टे न
 जीवन्त्या शतपुष्पया । उषया कुशतैलाभ्यां युक्तया
 चोपनाहयेत् । चर्मभिश्चोपनद्रव्यः सखोमभिरपूतिभिः ।
 चण्णोत्थैरुषामे तु कौशेयाविकशाटकैः । रात्रौ बद्धं
 दिवा सञ्चेत् सञ्चेद्वात्रौ दिवाकतम् । विदाहपरिहारार्थं
 स्यात् प्रकर्षस्तु शीतले । सङ्करः प्रस्तरोश्च नाडीश्च परि-
 पेक्षोऽवगाहनम् । जेताकोऽशुशुभ्रचनः ७ कर्षुः ८ कु-
 टोऽभूः १० कुम्भिकैव ११ च । कुपोर १ दोलाक १ इत्येते
 खेदयन्ति त्रयोदश । तान् यथावत् प्रवक्ष्यामि सर्वा-
 नेवातुपूर्वशः इति । तत्र वस्त्रान्तरितैरवस्त्रान्त-
 रितैर्वा पित्तैर्यथोक्तैरुपखेदनं सङ्करखेद इति वि-
 द्यात् । शुकशमीधान्यपुलाकानां वेशवारायसकशरोत्-
 कारिकादीनां वा प्रस्तरे कौशेयाविकोत्तरप्रच्छेदे पद्मा-
 ङ्गुलोत्ककार्कपत्रप्रच्छेदे वा स्वभ्यक्तसर्वगात्रस्य शया-
 नस्योपरि खेदनं प्रस्तरेखेद इति विद्यात् । खेद-
 नद्रव्याणां पुनर्मूलफलपत्रभङ्गादीनां शुकशङ्खनिषित-
 शिरस्यदादीनासृष्णस्वभावानां वा यथाहंभस्तकवण-
 म्नेहोपसंहितानां मूलक्षीरादीनां वा कुम्भ्यां वाष्पम-
 रुद्धमन्यासुत्कथितानां नाद्या श्रेणीकावंशदलकरझाक-
 पत्रान्यतमकतया गजाश्वस्तसंस्थानया व्यासदोषेया
 व्यासार्द्धदीर्घया वा व्यासचतुर्भागाष्टभागमूलाग्रपरिणाह-
 न्तोत्तया सर्वतो वातहरपत्रसंघटच्छिद्रया द्विस्तयी विना-